

Nr 258.

Av herr **Östberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kommunalskattelag.

Den i Kungl. Maj:ts proposition nr 191 föreslagna progressivskatten utgör icke någon kommunal skatt i egentlig mening utan är endast att betrakta som en fast statsskatt, vars avkastning får disponeras dels av den kommun, där den uppbäres, dels av andra kommuner i riket. Skatten är icke ställd i något förhållande till kommunens egna skattebehov och ingår icke i den kommunala fyrktalssättningen. Det är givet, att detta medför *dels* frestelser att så mycket som möjligt öka denna skatt genom att få lagstiftningen om dess storlek förändrad, *dels ock* genom skattens hela läggning fara för kommunal misshushållning.

Det kan icke vara principiellt riktigt eller lämpligt att införa en sådan kommunal skatt, som ställes utanför det egentliga kommunala skattesystemet. Anser sig staten böra understödja den kommunala hushållningen, sker detta egentligast därigenom, att staten övertager de uppgifter, som för närvarande påvila kommunerna för rena statsändamål, samt att staten härutöver, i den mån så anses erforderligt, lämnar vissa bidrag av statsmedel till skattetyngda kommuner.

En rent progressiv inkomstskatt för kommunala ändamål kan naturligtvis anordnas i allt fall på skattepliktig inkomst, men denna skatt bör då tagas i anspråk icke i första hand utan jämsides med och efter behörig fyrktalssättning i samband med andra skatteobjekt inom kommunen.

På grund härav och med åberopande av mitt yttrande vid remissen av förevarande kungl. proposition hemställes,

att kungl. propositionen i vad den avser progressiv kommunal skatt icke måtte vinna riksdagens

godkännande utan förslaget i denna del omarbetas i
enlighet med förestående grunder.

Vad beträffar den i kungl. propositionen upptagna näringsskatten, är densamma, såsom lätt inses, synnerligen invecklad, särskilt därigenom, att näringsskatten skall utgå utom efter storleken av näringsskattepliktig förmögenhet och antalet i näringen anställda personer jämväl efter en beräknad avkastning av näringen. Näringsskatten skulle särskilt påkallas av den olägenhet, en näring kan tänkas medföra för en kommun, och det intresse, näringen som sådan skulle tänkas äga i kommunala anordningar. Dessa motiv synas dock knappast vara tillämpliga i avseende å bank- och försäkringsverksamhet. Enligt förslagets 15 § skulle också från näringsskatten undantagas riksbankens och riksförsäkringsanstaltens verksamhet. Samma skäl tala naturligtvis för att annan bank- och försäkringsverksamhet även befrias från näringsskatt.

Jag hemställer alltså,

att, om riksbanken och riksförsäkringsanstalten befrias från näringsskatt, samma frihet måtte tillerkännas bankverksamhet och försäkringsverksamhet över huvud.

Stockholm den 31 mars 1920.

Johan Östberg.